

תשורה

המהפכה הצרפתית בתשרי אצל הרבי

יוצא לאור עבור כינוס התמימים

י"ג תשרי ה'תשע"ח

פאריז צרפת

דבר מלכות

משיחות ע"ד "האדרת והאמונה" – המהפכה בצרפת

פתיחה - התוועדות י"ג תשל"ח:

התוועדות המיוחדת התקיימה במוצאי י"ג תשרי ה'תשל"ח, ולקראת ההתוועדות היו אמורים לנחות כמה קבוצות של חסידים שהגיעו לשהות ב'זמן שמחתינו' במחיצתו של הרבי.

קבוצה אחת הגיעה מארץ הקודש והקבוצה השנייה הגיעה מצרפת. במשך ההתוועדות עד שנכנסו האורחים התעניין הרבי באופן גלוי ופומבי על הגעתם.

להלן תמליל ממהלך ההתוועדות, ע"פ האזנה להקלטה הקיימת מאותה התוועדות (בתרגום חופשי ללה"ק ללא אחריות):

בתחילת ההתוועדות הורה הרבי לנגן שישה ניגונים אחד אחרי השני, אח"כ הורה לנגן ניגון הכנה, ואמר מאמר ד"ה בסוכות תשבו.

אחרי השיחה הראשונה, באמצע שניגנו, נשמע הרבי שואל את המזכיר הרב גרונר "האם הם הגיעו כבר או עדיין לא? ושוב שואל (לאחר שלא נענה) הא?"

אח"כ ניגש הריל"ג, ואמר לרבי שהקבוצה מישראל כבר כאן. והרבי שואל "ומה עם הצרפתים?" ונענה שהם עדיין לא הגיעו. שוב שואל הרבי "האם המטוס עדיין לא הגיע?" המזכיר עונה שהם כבר נמצאים בשדה התעופה.

אח"כ אמר הרבי את השיחה השנייה ואת השיחה השלישית. בניגון שלאחר השיחה השלישית נשמע הרבי שואל "להיכן נעלם ה'פרטיזן' (הכוונה לר' זושא וילימובסקי)? והורה לנגן 'נייט נייט ניקאווא' ור' זושא החל מיד לנגן.

לאחר השיחה הרביעית הורה לנגן 'האפ קאזאק', ואח"כ היה כפי הנראה חלוקת השטרות למצווה על ידי ה'טנקיסטים' כנהוג.

כאן נשמע הריל"ג מודיע לרבי שהקבוצה השניה, של הצרפתים, הגיעה. הרבי שואל "איפה הם?" "היכן הם נמצאים?"

השירה נמשכת, ואז לפתע נשמע קולו הק' של הרבי "מולע אזימאוו איז דא"?

מיד החל הרבי לומר את השיחה החמישית בענין 'קרן השנה' וחיזוק השיעורים בלימוד חת"ת וכו'.

לאחר סיום השיחה עלו אל בימת ההתוועדות (לפי בקשת הרבי) השליח הרב שמואל אזימאוו שיחי' ובניו מנחם מענדל ולוי יצחק.

הרבי שאל "האם כולם כבר הגיעו והם נמצאים פה?" והר"ש ענה שכן. הרבי נתן לו ולבניו לכ"א 2 דולר, ושוב שאל "האם יש פה עוד טנקטיסטים? באם לאו, תדאג למסור להם. כדי שלא תתעורר מהומה, תמסור להם, שהם יחלקו בין הקהל את כל הנותר."

אח"כ פנה לשמאלו לעבר הר"ש אזימאוו והורה "זאגן האדרת והאמונה, האדרת והאמונה", ור"ש החל לשיר האדרת והאמונה לחי עולמים...

באמצע השירה, רמז לו הרבי לחלק כעת את הדולרים. הרבי עודד את השירה בחוזקה, אח"כ ציוה לנגן 'ופרצת'. והזכיר בסיום ההתוועדות ע"ד ברכה אחרונה.

"המהפכה בצרפת נגד היצר הרע"

זה לעשות המהפכה בצרפת נגד היצר הרע "אז סון עס פאסיבל" [=הכי מהר שאפשר] בשמחה ובטוב לבב.

(שיחת הרבי בצרפתית שבת בראשית תשל"ד בקשר לניגון המרסלייז)

"בניגון זה של מארש - ניצחוןילכו כנגד משיח צדקנו"

מבואר במכתב כ"קאדמו"ר האמצעי מה שאדמו"ר הזקן לא הסכים (והי' בתכלית השלילה) לשיטת נפוליון שהגםשיהי' בגשמיות טוב אבל לא ברוחניות, ואצל הצאר יהי' טוב ברוחניות אבל לא בגשמיות. ואח"כ הביאו את הניגון לפני אדמו"ר הזקן, ומאז נתקבל, ועד שהניגון נקרא על שם המנגד 'נפוליון מארש', שניגון זה נתברר בקדושה, וסיפור זה סופר לנו, ולכאורה אנשים כערכינו מה זה נוגע ליקח ניגון ולהפכו לקדושה? אלא ע"ד המבואר במאמרים על מה שכתוב "פתח אליהו" "פתח רבי שמעון", שהם פתחו את הדרך ובמסילתם ילכו כל ההולכים באורחותם אלא שהם סללו את הדרך ולהולכים אחריהם כבר קל יותר.

ועד"ז גם באדמו"ר הזקן שפתח הדרך, וזה נוגע לפועל. וע"ד המסופר בקשר לבית יוסף שהתיגע על איזה ענין והי' קשה לו מאד עד שמצא הפתרון ואח"כ בא לבית המדרש ומצא איש פשוט שלומד כך לכתחילה, והי' מצטער על זה עד מאד איך שאצלו בא הענין בקשיים מרובים וכאן יש אדם פשוט שלומד לכתחילה באופן כזה וללא שום קושיות, וגילו לו שזהו מפני שהוא כבר הוריד את הסברא לעולם וממילא יכול כל אחד "כאפן זיך אויף דעם", מאחר שכבר נמצאת בעולם, וזהו גם המסופר (בשם) הרב המגיד (מובא במאה שערים) שכשהי' דבר במחשבתו הי' אומר זאת בדיבור, לפי שרצה להמשיך זאת בעולם, וזה נוגע לפועל שכיון שהענין ישנו כבר הרי זה יותר קל.

וזהו הענין דצרפת, שאינם עושים מלאכה במסירות נפש, ואם צריכים לעשותמלאכה הרי זה עבודת פרך, (פרך - הכוונה למלאכה שאינה רגילה) והם עושים זאתמכיון שרוצים להגיע לדבר השני וכו', ובמילא נבחר ניגון השייך להם שזהו כשהי' נפוליון מלך וגם אח"כ שזה שייך אז, וניגנו... ויבחרו ניגון - שיהי' קל לזיכרון עם אותיות א"ב, מועט המחזיק את המרובה (וינגנו אותו בצרפת, ואותם שמדברים עםאנשי צרפת שזה שייך להם... ואין הכוונה שהיושבים בברוקלין ילמדו הניגון למי ששייך לזה, כי אם מי ששייכים לזה), ויפעלו 'ופרצת', ובניגון זה של מארש - ניצחוןילכו כנגד משיח צדקנו.

(ש"פ בראשית תשל"ד)

**"כל השבחים וואס מ'רעכנט אויס לחי עולמים זאלן זיי דאס זען בעיני בשר
למטה מעשרה טפחים"**

ווי לאחרונה, די וואס זיינען אנגעקומען, כן ירבו, ערב סוכות ממש, היינט
ביינאכט.

איז אט די קבוצה וואס איז אנגעקומען פון צרפת זאלן זיי זינגען אלע צוזאמען
"האדרת והאמונה", און דער עולם וועט זיי מסתמא צו העלפן.

און דאס זאל זיין בקרוב ממש, כל השבחים וואס מ'רעכנט אויס לחי עולמים
זאלן זיי דאס זען בעיני בשר למטה מעשרה טפחים ומתוך שמחה וטוב לבב.
(י"ג תשרי תשל"ו)

**"כאשר מגיעה קבוצה ממדינת צרפת – נהוג לאחרונה, שמנגנים (לכל הפחות
פ"א) את הניגון שלהם"**

כאן המקום להזכיר ענין נוסף, אשר, בעצם הרי זהו מתפקידו של "וועד
המסדר", אמנם עד שיקבע כראוי "וועד המסדר"... מוכרחני לעשות זאת
בעצמי:

כאשר מגיעה קבוצה ממדינת צרפת – נהוג לאחרונה, שמנגנים (לכל הפחות
פעם אחת) את הניגון שלהם – ניגון שנהפך מלעו"ז, ונעשה ניגון של קדושה –
"האדרת והאמונה לחי עולמים".

ולכן אלו שבאו לכאן ממדינת צרפת ינגנו עתה את הניגון שלהם, ואחריהם
כל הקהל ימשוך.

ויה"ר שבקרוב ממש יראו לעיל כל ש"האדרת והאמונה לחי עולמים" עד
"התהילה והתפארת לחי עולמים".

ואז ינגנו "האדרת והאמונה לחי עולמים".

(ש"פ צו תשד"מ)

**"כפי שרואים במוחש בשנים האחרונות.. שרבים מישראל.. נעשו מקושרים
לנשיא הדור"**

.. בענין זה נעשה חידוש ע"י נשיא דורנו – אשר, עוד בשנים שלפני נשיאותו
ביקר בעצמו ופעל ובירר כו' גם במדינת צרפת, ולאחרי שיצא ממדינת רוסי –
לאחרי הגאולה די"ב תמוז – ששלח שלוחים למדינת צרפת, ושלח לשם כתבי
החסידות וכו' וכו', ומוסיף והולך עד עצם היום הזה, כפי שרואים במוחש בשנים
האחרונות גודל הפעולה דהפצת המעיינות חוצה במדינת צרפת, שרבים מישראל
נתקרבו לתורה ויהדות, ונעשו מקושרים לנשיא הדור, בעל הגאולה, ולומדים
תורתו, ועד שנעשו "נרות להאיר" ע"י התעסקותם בהפצת התורה והיהדות
והפצת המעיינות חוצה, ועד שפועלים גם על אוה"ע שבמדינה היא לקיים שבע
מצוות בני נח.

. . והדגשה יתירה בכל הנ"ל – שבהתוועדות דחג הגאולה י"ב תמוז בד' אמותיו של בעל הגאולה נמצאת גם קבוצה של יהודים **ממדינת צרפת**, שנתקרבו לתומ"צ כפי שחדורים במאור שבתורה, תורת החסידות, כתוצאה מהחידוש של בעל הגאולה בהפצת המעיינות חוצה.

ולכן, מהנכון לכבדם באמירת "לחיים", וניגון של שמחה – הניגון של מדינת צרפת כפי שנתהפך לקדושה, שמנגנים אותו על התיבות "האדרת והאמונה לחי עולמים וכו'" עד "התהילה והתפארת לחי עולמים" שתוכנם של תיבות אלו מורה על ההמשכה והגילוי ד"חי עולמים" בכל עניני העולם, שנכללים בכ"ב אותיות מאל"ף ועד תי"ו. . שבהם נברא העולם".

בסיום (חלק זה ד) השיחה ¹ פנה הרבי לקבוצת האורחים, ואמר להם בשפת המדינה (צרפתית):

"לכל האורחים ממדינת צרפת לחג הגאולה – "ברוכים הבאים".

מכבדים אותכם לנגן הניגון שלכם – "האדרת והאמונה לחי עולמים" עד "התהילה והתפארת לחי עולמים".

וכשתחזרו למקומכם – תפרסמו את ה"מעסאדש" ש"האדרת והאמונה לחי עולמים" עד "התהילה והתפארת לחי עולמים".

וכל זה מתוך שמחה וטוב לבב ומזל טוב, ודרך צלחה ומבורכת" –

ואח"כ התחיל הרבי לנגן בעצמו "האדרת והאמונה לחי עולמים".

(י"ב תמוז תשמ"ט – מוגה)

"המהפיכה הצרפתית למעליותא"

להעיר שבימים אלו מלאו מאתיים שנה למהפיכה הצרפתית (שמתוצאותי' חשו רבינו הזקן כו'), וגם ענין זה **מהפכים לקדושה** – המהפיכה הצרפתית למעליותא – הפצת התורה והיהדות והפצת המעיינות חוצה במדינת צרפת, וכפי שמטבטא גם בהניגון של מדינת צרפת, ניגון של המהפיכה, שמהפכים אותו לקדושה – "האדרת והאמונה לחי עולמים" (ע"ד נפוליון'ס מארש שנהגו בכו"כ קהילות בני"י לנגן בסיומו וחותרו של היום הקדוש).

(הערה 83 לשיחת י"ב תמוז תשמ"ט)

"ניצלו את מנהגי המקום ("הלך בנימוסי") כדי להוסיף בהפצת התורה והיהדות ובהפצת תורת החסידות"

¹ לשון כ"ק אדמו"ר שם הערה 84

. . נשתנה מצב זה לאחרונה מן הקצה אל הקצה, אשר לא רק שאור הקדושה הגיע (ממקום אחר) והאיר גם שם, אלא שיהודים לומדי תורה (נגלה דתורה ופנימיות התורה) ומקיימי מצוות ביראת שמים התיישבו שם למשך זמן, ובמיוחד – בשליחותו של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, ועסקו שם בלימוד התורה וקיום המצוות בהידור, ובכתיבת חידושי תורה וכו', שגם יהודים נוספים (במקומות אחרים) יכולים ללמוד בהם, כתוצאה מכך הדפיסו אותם לאחר מכן וכיוצא בזה.

ובמיוחד – לאחר מלחמת העולם השני', הגיעו לשם בהשגחה פרטית והתיישבו שם יהודים ממדינות שונות, עד שמדינה זו נהפכה למקום ומרכז של תורה ויהדות, של הפצת התורה והיהדות בכלל, ושל הפצת מעיינות החסידות במיוחד, עי"ז שהקימו שם ריבוי מוסדות של תורה ותפילה, כולל, ובמיוחד – ישיבת "תומכי תמימים ליובאוויטש", גם "אחי תמימים" וכיוצא בזה, עם כמה וכמה סניפים. וכן מוסדות חינוך בכלל על טהרת הקודש, ונוסף לכך – מדפיסים שם ספרים בנגלה דתורה ובפנימיות התורה ובכל זה באופן דהולך ומוסיף ואור.

על פי הנ"ל מובן החידוש שבדבר: כשם שזה בנוגע לעבודת האדם בכללות העולם, שמדור לדור הגיעו יהודים למקומות חדשים ורחוקים יותר, כדי לפעול שם את הבירור המתבקש, שהרי שלימות הבירור הוא בשעה שמתיישבים במקום ההוא ו"הלך בנימוסי", מנצלים גם את מנהגי המקום כדי להוסיף בעבודת ה' (כנ"ל ס"ב) – כך גם בנוגע לעבודתם של רבותנו נשיאינו בהפצת התורה והיהדות והפצת המעיינות חוצה, אשר במשך הדורות נתוסף בכך יותר ויותר, ועד שבדורנו זה הגיעו גם לבירורה של צרפת. שמבלי הבט על כך שהיא היתה מקום תחתון ביותר, ומנהגי המקום שלה היו אז סתירה לעניני יראת שמים כו' (שבגלל זאת התנגד רבינו הזקן לניצחונה של צרפת) מכל מקום התיישבו במדינה זו יהודים בדורנו (בכוחו של נשיא דורנו כ"ק מו"ח אדמו"ר, כדלקמן), וביררו וזיככו אותה. עד שאדרבה – ניצלו את מנהגי המקום ("הלך בנימוסי") כדי להוסיף בהפצת התורה והיהדות ובהפצת תורת החסידות.

(וישב תשנ"ב – מוגה)

"ההצלחות של הפעולות שם עכשיו, הן הגילוי בפועל של הכוחות אשר כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו השקיע שם בשנים שלפנ"ז"

מדפיסים שם (והדפיסו גם בעבר) דברי תורה, התורה הנגלה ותורת החסידות, כולל – חידושי תורה, שגם זה מדגיש איך שצרפת וכו' נעשים מקור לעניני תורה לכל העולם כולו, שגם אחרים מקבלים מעניני התורה שמדפיסים שם, ויכולים ללמוד בהם ואותיות מחכימות² וכו'.

²שלי"ה קצא, ב. מגדל עוז הלי אישות פי"ד הי"ט.

וכאמור לעיל, ההצלחות של הפעולות שם עכשיו, הן הגילוי בפועל של הכוחות אשר כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו השקיע שם בשנים שלפני זה.³ אשר בהיותו נשיא הדור – והנשיא הוא הכל⁴ – נותן הוא את כח העצם לכל אנשי הדור כדי לפעול את הבירור בכל העולם כולו, גם במקום הכי תחתון. עד לאופן שבמקום הזה מתגלה העצם עצמו, כנ"ל.

(וישב תשנ"ב – מוגה)

"ניגון חסידי אשר שרים בעת התוועדויות חסידויות, כולל גם – בעת התוועדויות במדינת צרפת עצמה"

כדי להקל עוד יותר על היהודי-ראו דבר פלא אשר מבטא בגלוי לעיני בשר את הבירור וההפיכה הנ"ל שפעלו בצרפת..

ידוע ומפורסם שלכל מדינה יש ניגון מיוחד "ניגון המדינה" [ע"ד הדגל המיוחד של כל מדינה] שאותו שרים ומנגנים באסיפה או מאורע רישמי מטעם המדינה, או כאשר תושבי המדינה נאספים יחדיו במאורעות מסויימים, ועד"ז כאשר באי-כח ונציגים של המדינה נוסעים למדינות אחרות, וכיו"ב.

מובן שניגון המדינה מייצג דוגמא של המדינה, ועאכו"כ ניגונה של מדינת צרפת – כידוע שהניגון נתחבר בעת המהפכה.

ובפרט ע"פ פנימיות הענינים, הרי ידוע שלכל מדינה גדולה יש שר למעלה, וי"ל, שזה ג"כ קשור עם ניגון המדינה, אשר נבחר ע"י המדינה.

לפני כמה שנים התחילו חסידים לשיר את ניגונה של מדינת צרפת – ניגון המהפכה – עם המילים "האדרת והאמונה לחי עולמים ... התהילה והתפארת לחי עולמים".

זמן קצר ביותר לאחר מכן – התרחש דבר פלאי ביותר: מדינת צרפת חוללה שינוי בניגון המדינה הנ"ל.

ובסיבת הדבר – מסבירים זקני החסידים, שלאחר שהניגון נתהפך לקדושה (כנ"ל) הרגיש זאת השר והמזל למעלה של מדינת צרפת וזה גרם למטה את השינוי בניגון, מצד ההרגשה, שהניגון נעשה שייך לתחום הקדושה, ניגון חסידי אשר שרים בעת התוועדויות חסידויות, כולל גם – בעת התוועדויות במדינת צרפת עצמה!

בתוך כך רואים בגלוי את השינוי הקיצוני שנעשה בדורנו זה לגבי דורו של אדמוה"ז:

³ להעיר מדברי הרבנית מרת חי' מושקא נ"ע לאחת מהשלוחות דמדינת צרפת: "מיר האבן געאקערט און געזייט, און איר דארפט שניידן" [= "אנו חרשנו וזרענו ואתם צריכים לקצור"]. המו"ל.
⁴ פרש"י חוקת כא, כא.

לקחו את הניגון הזה והפכו אותו לקדושה – "האדרת והאמונה לחי עולמים",
ושרים אותו (באותן תנועות) בעת התוועדויות חסידויות, שבהם מדברים דברי
התעוררות בעניני תומ"צ ותורת החסידות.

ועד כדי כך, שיש כאלה שאינם יודעים כלל שניגון זה נלקח מ"אי שם" והם
חושבים שזהו ניגון חסידי מעיקרא ...

[ובהערה 55: כמה חדשים לאחרי שהתחלו לנגן "האדרת והאמונה גוי" בשנת
תשל"ד – שינו את קצב הניגון ורככו את תנועותיו (מפני הכבוד) ע"פ הצעת
מנהיגה של צרפת דאז. ובשנת תשמ"א שינה אותו מנהיגה החדש (הנוכחי) חזרה
לקצבו הקודם. המו"ל]

(וישב תשנ"ב – מוגה)

"ראויים וזקוקים הם לעידוד"

מאשר אני קבלת מכתבו מכ"ה תמוז, ות"ח על שימת לבבו לכתוב לי
רושמיו מעסקני חב"ד שפגש בעת ביקורו בכמה ערים בצרפת.

ולמותר להדגיש שראויים וזקוקים הם לעידוד, כיון שמקיימים בעצמם,
כלשון הכתוב, "לך לך מארצך וממולדתך ומבית אביך", במדינה זרה ולשון זרה
ותנאים קשים וכו' בשליחות מצוה להפיץ היהדות, התורה ומצותי' במקומות
נידחים מבחינת מצב היהדות שם.

(ממכתב ערב שבת נחמו תשל"ט)

בי"ג תשרי ה'תשל"ח המתין הרבי לקבוצת הצרפתים שהיו אמורים להגיע באותו ערב וכך הם פרטי הדברים (כפי הנשמע מסרט ההקלטה):

לאחר שגמר לחלק הדולרים לטנקיסטים הגיע הקבוצה מצרפת, ואחרי השיחה שאל כ"ק אדמו"ר איפוא הם הצרפתים? וקרא לר' שמואל אזימוב וניגש עם ילדיו, כ"ק אדמו"ר שאלו האם קיבל דולרים וענה בשלילה, אז נתן כ"ק אדמו"ר לו ולבניו שני דולאר לכל אחד, אח"כ נתן לו חבילה של דולרים ואמר לו (כדי לחסוך זמן), שיחלק הוא בין הטנקיסטים שהגיעו, וצוה לנגן "האדרת והאמונה לחי עולמים", באמצע פנה לר' שמואל אזימוב ורמז לו שיחלק את הדולרים עכשיו.

שמח"ת תשל"ד – ניגון המרסלייז

על המהפכה הצרפתית אפשר לומר ש'המכה בפטיש' הי' בעת שמח"ת תשל"ד בה הרבי הפך את שיר המרסלייז-ההמנון הלאומי הצרפתי לניגון של קדושה על המילים "האדרת והאמונה לחי עולמים".

את מה שקרה אז מספרים הצרפתים הי' מאורע היסטורי שאין כמוהו, בה נראה הי' בבירור שהרבי מתעסק עם קליפת צרפת ומעלה לקדושה בבחי' 'אתהפכא'.

על מנת ליתן תמונה מקיפה מהאירוע אז, יש להבין את הרקע: תשרי תשל"ד הי' תשרי מיוחד במינו, כבר לפני ראש השנה במשך כל קיץ תשל"ג הרבי דיבר המון על "מפי עוללים ויונקים יסדת עוז להשבית אויב ומתנקם" הי' נראה בבירור (וכפי שהאריך בזה ר' אהרן דוב הלפרין ביומנו בעיתון של ראש השנה האחרון) שהרבי פועל כאן ענין שמימי.

עד תשרי תשל"ד אפשר לומר שאופן הנהגת הרבי היתה שבר"ה וביוה"כ הי' נרגש היטב את המשמעות "רעדה" של ה"ימים נוראים", ובחג הסוכות הי' נרגש יותר ה"גילוי".

אולם באותה שנה היו שינויים בהנהגה זו, כבר בר"ה לפני שהחזן התחיל ב"היום תאמצנו" הרבי התחיל לשיר חזק את ניגון ההקפות של ר' לוי יצחק (ומני אז שרים אותו כל שנה ב"היום תאמצנו"), ובסוף התפלה לפני יציאתו מהבית הכנסת הרבי התחיל שוב לנגן את ניגון ההקפות, והחידוש הי' כ"כ מפתיע שמיד נוצר מעגל ריקוד ששר את ניגון ההקפות במשך שעה ארוכה, זקני החסידים אמרו שלא הי' כזה תקדים שבליובאוויטשרוקדים בר"ה.

למחרת ו' תשרי כשהרבי הגיע ל- 770 הורה הרבי שכל הילדים יבואו ל- 770 ויחלק להם כסף לצדקה, אלפי ילדים הגיעו והרבי עמד וחילק להם במשך כמה שעות מטבעות לתת בצדקה, כולם קישרו את זה עם הפעולות השמימיות במשך הקיץ בהן עורר הרבי על "מפי עוללים ויונקים יסדת עוז".

כן בערב יום כיפור הרבי הורה למזכירו הרב חדקוב להוסיף הערה למכתב כללי של ו' תשרי בו כתב "בכל המלחמות שהיו לעם ישראל בכל תולדותיו יצאו היהודים כשידם על העליונה וכך יהי' גם עתה עד ביאת המשיח כנאמר בהפטרות חנה ה' יחתו מריביו... ויתן עז למלכו וירום קרן משיחו", מיד הוסיפו את זה למכתב הכללי והרבי הורה שיספיקו להעביר את ההוספה באה"ק. כולם ראו שקורה כאן משהו שהרבי מנסה "להקדים רפואה למכה".

ביום כיפור בבוקר כשהרבי נכנס לתפלת שחרית המזכיר ר' בנימין קליין הודיע לרבי שפרצה המלחמה, הרבי ענה לו: "איך ווייס" [=אני יודע], ואז אחרי 'אבינו מלכנו' לפני שהחזן התחיל ב"שמע ישראל" נשמעו בכיות נוראות מהרבי, ממש כל גופו של הרבי שהי' מכוסה בטלית התנוענע מצד לצד. ובהמשך כל זמן ה"מראש נפוליון" פניו של הרבי היו מכוסים בטלית, כשהוא מעודד עם ידיו והיתה זו הפעם היחידה בה הרבי לא נעמד על הכסא, הי' נראה שהרבי ממשיך לבכות כל הזמן. ורק אחרי דקות ארוכות הרבי הסתובב לעבר הקהל והראה את פניו הק' והי' אפשר לראות תנועה של שמחה וניצחון.

ואז בפעם הראשונה במשך כל שנות הנשיאות הרבי התוועד בי"ג תשרי, הרבי פתח את ההתוועדות באומרו לכאורה איך אפשר להתוועד כאשר יש מקום בו יהודים נלחמים, אבל ידוע פתגם בעל יום ההילולא (הרבי מהר"ש) לכתחילה אריבער, והרבי המשיך בהסבירושהדרך לסייע בימים אלו היא באופן של שמחה ש"שמחה פורץ גדר"

באותו זמן כולם הבינו למה רמז הרבי ולמה הרבי דיבר כל הזמן על מפי עוללים, הרבי רצה לפעול "יסדת עז" את הניצחון. והרבי בעצמו אמר בהתוועדות זו: "במשך כל הקיץ דיברנו על "מפי עוללים ויונקים יסדת עוז גו' להשבית אויב ומתנקם" וקיישרנו את עם הרבי הנשיא – משנת תרפ"ז. מה דחף אותי פתאום לעסוק בענין שדובר בשנת תרפ"ז? אני עצמי לא ידעתי למה!.. הי' נראה שכעת זקוקים "להשבית אויב ומתנקם"..". במשך ההתוועדות הרבי דיבר איך שכל החיילים המוסרים נפשם הם צדיקים גמורים הי' נראה במוחש שהרבי מסיר קיטרוגים ופועל ישועות.

כשהרבי יצא מתפלת מנחה ביום א' דחג הסוכות הרבי אמר לרב חדקוב שבתשע בערב יתוועד בבית הכנסת, כמובן שבבית הכנסת אי אפשר הי' להגיד לחיים, הרבי אמר אז מאמר בו דיבר על שקידוש ה' אפשר לפעול ע"י השמחה, ואז הרבי ביקש שיתוועדו כל ערב עד שמח"ת והרבי סיים את השיחה: "עד שיהי' "ומלאה הארץ פארברענגע'נישן'", הרבי ביקש שהמשפיעים לא יתנהגו ב"ענוה של שקר" אלא יתוועדו ויעוררו את הקהל, עם כל זה ביקש הרבי שזה יהי' "עם ההגבלות של שמח"ת", בא' ההתוועדויות התקיים דיון מעניין בין המשפיע ר' מענדל פוטרפאס ור' יואל כהן מה בדיוק הפשט במשפט הזה..

בשבת חוה"מ שוב התוועד הרבי "על יבש" ב- 770 מבלי 'לחיים', בהתוועדות זו דיבר הרבי על הצורך "לכבוש את דמשק". אחרי ההתוועדות הרבי ניגן "ופרצת" ועמד על מקומו ורקד במשך זמן ארוך, אחרי כמה דקות שהרבי יצא הרבי שוב חזר להתפלל מנחה ואז קודם התפלה סימן שוב לנגן וניגנו "ופרצת", הרבי נעמד מול הקהל ורקד במשך זמן ארוך.

בחג הסוכות נציגים מכמה מדינות נתנו פ"נ לרבי עבור המצב באה"ק, הרבי נטל את הפ"נ בדרכו לביתו והלך, אבל אז ביקשו ממנו לקרוא עכשיו באם אפשר הרבי ענה: אין לי משקפיים איתי, ואז הרבי אמר: "הנני נמצא עכשיו בקו של שמחה, למה אתם רוצים לפעול אצלי קו של מרה שחורה".

בליל שמע"צ לאחר ה"אתה הראת" השני הרבי ביקש לנגן ניגון הקשור עם ניצחון וניגנו "מארש נפוליון", לפני התחלת ההקפה הרביעית, הרבי ביקש לכבד את כל אלה ששירתו בצבא ניגש לקצה הבמה עם סידורו ואמר את הקטע של "קול ה' שובר ארזים" בניגון "האדרת והאמונה" הידוע כאשר כל הקהל עונים אחרי כל קטע "לחי עולמים".

בהתוועדות ליל שמחת תורה נכחו דיפלומטים ישראלים בראש המשלחת הי' מר שלמה לוי מהקונסלי' ומר ארי' מורגנשטרן ממשרד הבטחון גם מרחוק מהבימה הי' אפשר לראות איך שהרבי מדבר איתם בלהט (בזמן שהגבאים מכרו את פסוקי "אתה הראת" וההקפות), הרבי ביקש מהם לכבש את דמשק ושאפי' ממשל אמריקה רוצה שישראל תתנהג באופן עצמאי ולא תקשיב לכל דבר שבא מושינגטון..

ואז בעת ההקפות לפני ההקפה החמישית הרבי ניגש עוד הפעם לקצה הבמה שלו – וביקש והדגיש שכל הצרפתים ישתתפו בהקפה זו.

יש לציין שזה עצמו שהרבי ביקש להקדיש ההקפה עבור הצרפתים לא הי' דבר חדש כי כך ביקש הרבי גם בתשל"ב ובתשל"ג. החידוש הי' עם ההמשך.

וכך מתאר ר' חיים מלול:

הי' לי מקום טוב לפי ערך, נעמדתי ממש ליד במת ההקפות כששמעתי שהרבי קורא לצרפתים ירדתי מיד ממקומי על מנת להגיע אל עבר במת ההקפות, אולם לא הי' קל בכלל וכך נפלתי על הבמה, הרבי עמד אז מול הכותל וכששמע "בום" גדול, הרבי פנה לעברי הייתי על הרצפה בעקבות נפילתי, מיד נעמדתי, ואז הרבי אמר לי: "קראתי הרי את כל הצרפתים, האם כל הצרפתים הגיעו?" כשעניתי שכן הרבי אמר: "הרי אני רואה עוד" והראה באצבעו הק', ואז חכה והסתובב חזרה מול הכותל.

ר' לייבל גרונר שלא הבין צרפתית רצה לדעת מה הרבי ביקש ממני, כשהסברתי לו אמר לי ללכת אל ר' מולע אזימוב ולהגיד לו להכריז שכל הצרפתים יגיעו לבמת ההקפות, ואז נוצר שקט גדול בכל ה- 770 ור' מולע אזימוב הכריז בצרפתית שמבקשים מכל הצרפתים להגיע לבימת ההקפות, וכך כולם התאספו.

את הספר תורה של משיח החזיק ר' מולע אזימוב, והתחלנו לנגן ניגון, הסדר הי' אז שההקפה היתה נמשכת במשך כל הזמן שהרבי מעודד את הניגון, וכך ניגנו

כמה ניגונים אולם הרבי נעמד על אותו מקום ולא פנה את ראשו הק', ואז אחרי כמה ניגונים שניגננו, נשקטנו הבנו שהרבי רוצה משהו, הרבי נפנה עם סידורו כשהוא פתוח על העמוד של "האדרת והאמונה" לעבר בימת ההקפות, כל העינים של הקהל נפנו לעבר הרבי, ואז והרבי התחיל לנגן, בהתחלה לא זיהנו את הניגון, כי הרי לא הי' לנו שום "מחשבה זרה" על מה שהרבי הולך לחולל..

ופתאום א' מהצרפתיים-ר' רפאל אצארף אמר בשקט לכולנו: הרי זה ניגון המרסלייז (שיר ההמנון הצרפתי), הי' זה כל כך מופרך עבורנו שמיד השקטנו אותו, וניסנו להקשיב היטב ואכן ראינו שהרבי שר את המרסלייז על המילים "האדרת והאמונה".

התחושה היתה מרוממת עד מאוד, כל הצרפתיים התלהבו "כדרכם בקודש".. הי' נראה שהרבי פועל כאן משהו ומנסה לשבור את הקליפה הצרפתית, זה הי' מין תחושה עילאית שלא מעלמא דין.

אחרי ההקפה כל אחד חזר ל"מקומו" ואז הרבי שוב קרא לכל הצרפתיים והפעם ביקש הרבי שיתאספו כולם בבימתו (ולא לבימת ההקפות) ואז הרבי ביקש ליתן לכל אחד כוסית לחיים כשהרבי מסתכל עם חיוך גדול על כל אחד מהאומרים 'לחיים'.

ר' שלמה זרחי מספר שבאותו ליל שמח"ת הרבי שר את המרסלייז בלי הפסק על המילים "האדרת והאמונה" (ולא כמו שנוהגים עתה לעשות הפסק במילים בין "הדיעה והדיבור" ל"ההוד וההדר").

בסוף ההקפות כשהרבי יצא מ- 770 כל אחד מהצרפתיים לימד את הקהל את הניגון החדש של הרבי, הי' זה מחזה אדיר לראות צעיר צרפתי עם "קוקו" ארוך מלמד את הניגון החדש לזקני החסידים...

וכך במשך כל הלילה עד הבוקר כל ה- 770 שר את הניגון המרסלייז בלי הפסקה היתה התלהבות אדירה שהשתלבה בתחושה הכללית שהרבי במשך כל החודש הזה פועל הרבה ענינים.

בשבת בראשית אחרי הצהריים הרבי התוועד כדרכו, לפני השיחה השלישית הרבי ביקש לנגן את "מארש נפוליון", ואז בשיחה שלאחר כך הרבי הסביר את הניגון (ראה מסגרת) ובסוף השיחה הרבי ביקש שכל הצרפתיים יתקרבו אליו נוצר בלבול גדול עד שכל הצרפתיים הגיעו אל עבר הבמה של הרבי ונעמדו על ספסל לימין הרבי.

הרבי שאל: "איפוא מולע?", אח"כ הוסיף: "איפוא הרב אזימוב?", ואח"ז שאל: "איפוא ה"גראנד רבין" [הרב הגדול] אזימוב" כאשר כל העת הרבי מחייך חיוך גדול.

כשנעמדו כולם לימין הרבי הרבי שר את ניגון המרסלייז על המילים של "האדרת והאמונה" [המעניין הוא שבליל שמחת תורה הרבי ניגן על התנועה הראשונה אולם בשבת הרבי ניגן על התנועה השני] כמה מהקבוצה שלא הכירו את המילים של "האדרת והאמונה" בע"פ שרו בלי המילים, הרבי חיך והרבי ביקש להביא סידורים עבור קבוצת הצרפתים, ובמשך כל הניגון הרבי עודד את הקבוצה כשהוא מוחה כפיים.

ואז הרבי אמר שיחה קצרה בצרפתית, הי' זה הפעם הראשונה שהרבי מדבר בצרפתית באמצע התוועדות, וכך אמר הרבי: "זה לעשות המהפכה בצרפת נגד היצר הרע" אז סון עס פאסיבל" [=הכי מהר שאפשר] בשמחה ובטוב לבב".

והרבי נתן לר' מולע אזימוב בקבוק משקה על מנת שיחלק בין הצרפתים הנוכחים, והרבי אמר לחיים לכל אחד, אחרי זה הרבי אמר שאין נהוג ליתן משקה לנשים אולם פעם היו אומרים ברוסי' שמחייטים אפשר לעשות שני דברים: א) לחם ב) משקה. על כן יתן מהלחם שנמצא על השולחן עבור הבנות והנשים מהקבוצה הצרפתית הנמצאים כאן, והרבי נתן פרוסות מהחלה לר' מולע על מנת שיחלק לנשים, מיד ר' מולע חילק לנשים העומדים בעזרת הנשים, בכוס של ברכה הרבי שאל את ר' מולע האם כבר חילק לנשים? וענה בחיוב.

המעניין הוא שכמה חדשים אחרי זה נשיא צרפת שינה תנועה מהמרסלייז, כשסיפרו זאת לרבי הרבי אמר יהיו עוד שינויים בזה ואכן כמה שנים אח"כ הוחזרה התנועה למקומה הראשון..

בשמח"ת תשל"ו הרבי ביקש לשיר ניגון מכל המדינות החשובות בשפתם, וכשהגיעו לניגון מדינת צרפת שרו בהתחלה ניגון של קעמפ, אולם הי' נראה שלא לזה הרבי התכוון ואז הבינו שהרבי מתכוון לניגון המרסלייז עם המילים וכך שר ר' חיים ניסנבום את הניגון עם המילים בצרפתית.

מני אז במשך כמה הזדמנויות שהצרפתים נכחו בהתוועדות אצל הרבי, הרבי הי' מורה שישירו את ניגון "האדרת והאמונה".

ולסיום הכתבה נביא את שיחת וישב תשנ"ב שהוגה ע"י הרבי בו הרבי מדבר על המהפכה הצרפתית למעליותא ומדבר על הניגון:

"כדי להקל עוד יותר על היהודי-ראו דבר פלא אשר מבטא בגלוי לעיני בשר את הבירור וההפיכה הנ"ל שפעלו בצרפת..

ידוע ומפורסם שלכל מדינה יש ניגון מיוחד "ניגון המדינה" [ע"ד הדגל המיוחד של כל מדינה] שאותו שרים ומנגנים באסיפה או מאורע רישמי מטעם המדינה, או כאשר תושבי המדינה נאספים יחדיו במאורעות מסויימים, ועד"ז כאשר באי-כח ונציגים של המדינה נוסעים למדינות אחרות, וכיו"ב.

מובן שניגון המדינה מייצג דוגמא של המדינה, ועאכ"ו כ ניגונה של מדינת צרפת – כידוע שהניגון נתחבר בעת המהפכה.

ובפרט ע"פ פנימיות הענינים, הרי ידוע שלכל מדינה גדולה יש שר למעלה, וי"ל, שזה ג"כ קשור עם ניגון המדינה, אשר נבחר ע"י המדינה.

לפני כמה שנים התחילו חסידים לשיר את ניגונה של מדינת צרפת – ניגון המהפכה – עם המילים "האדרת והאמונה לחי עולמים ... התהילה והתפארת לחי עולמים".

זמן קצר ביותר לאחר מכן – התרחש דבר פלאי ביותר: מדינת צרפת חוללה שינוי בניגון המדינה הנ"ל.

ובסיבת הדבר – מסבירים זקני החסידים, שלאחר שהניגון נתהפך לקדושה (כנ"ל) הרגיש זאת השר והמזל למעלה של מדינת צרפת וזה גרם למטה את השינוי בניגון, מצד ההרגשה, שהניגון נעשה שייך לתחום הקדושה, ניגון חסידי אשר שרים בעת התוועדויות חסידויות, כולל גם – בעת התוועדויות במדינת צרפת עצמה!

בתוך כך רואים בגלוי את השינוי הקיצוני שנעשה בדורנו זה לגבי דורו של אדמוה"ז:

לקחו את הניגון הזה והפכו אותו לקדושה – "האדרת והאמונה לחי עולמים", ושרים אותו (באותן תנועות) בעת התוועדויות חסידויות, שבהם מדברים דברי התעוררות בעניני תומ"צ ותורת החסידות.

ועד כדי כך, שיש כאלה שאינם יודעים כלל שניגון זה נלקח מ"אי שם" והם חושבים שזהו ניגון חסידי מעיקרא "... עכלה"ק.

(הכתבה נעזרה ביומני ר' שד"ב שור, מראיון עם חברי הקבוצה ר' שלום כהן, ר' יצחק גבאי ר' חיים מלול, ר' חיים ניסנבום ועיתון כפר חב"ד סוכות תשנ"ד)

מוקדש

לחזיון ההתקשרות של שלוחי כ"ק אדמו"ר בצרפת

נשיהם בניהם ובנותיהם וכל יוצאי חלציהם שיחיו
ותהיי יד השלוחים על העליונה במילוי השליחות בשלימות
ויצליחו באופן דלמעלה מדרך הטבע בכל פעולותיהם הברוכות
והקדושות

לקדש שם ליובאוויטש ושמו הקי של רבינו

להצלחה רבה ומופלגה בכל אשר יפנו

לאריכות ימים ושנים טובות ובריאות